

“Proletarec” je
delavski list za
misleče čitatelje.

PROLETAREC

OFFICIAL ORGAN JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

GLASILO
PROSVETNE
MATICE J.S.Z.

ST. — NO. 1348.

Entered as second-class matter, December 6, 1927, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

CHICAGO ILL., 13. JULIJA (JULY 13,) 1933.

Published weekly at
2439 W. 24th St.

LETO — VOL. XXVIII.

STARI BANČNI SISTEM OSTANE KAKOR JE BIL

REFORME, KAKRŠNE LJUDSTVU

NE BODO PRAV NIČ POMAGALE

Vpliv velebankirjev dominira.—Odgovornost za špekulacijske orgije.—Stare hibe obnavljajo

BANČNI škandali v Detroitu, ogromni finančni polomi, ki so oropali milijone delavcev in farmerjev, goljufije velebankirjev, ki so zvezno vlado pripravili ob stotine milijonov dolarjev na davku, in špekulacijske orgije, ki so jih gojili denarni knezi na čelu ameriškega bankovnega sistema—to so eni izmed mnogih argumentov, čemu bi moralo ameriško ljudstvo v svojo korist vzeti denarne zavode iz rok privatnikov in jih socializirati. Ampak namesto tega je vlada posodila tem privatnikom par milijard za ohranitev bank ter drugih podvzetij privatnikom za privatne špekulacije in profite, ljudstvo pa je odsvolila z navideznimi reformami, ki naj bi vlagatelje uverile, da bodo njihovi prihranki v bodoče garantirani.

Koliko značijo take garancije, so pokazale prejšnje izkušnje. Vlada Zed. držav je svedčano in častno garantirala, da bo plačala vse svoje obveznosti v zlatu. In kakor je lahko preklecala eno garancijo, tako lahko odpove brez kakih ceremonij vsako drugo. Take obljube služijo vladajočim slojem le za negovanje “zaupanja” med ljudstvom. Zato tudi venomer povdarjajo, da vse, kar potrebujemo, je več “zaupanja”, pa se vrnejo “boljši časi”.

Predsednik Roosevelt, ki je imel že v inauguracijskem govoru o bankirjih zelo nelaskavo mnenje, ni storil ničesar, da bi ovrge njihov ogromni vpliv. Vzlic senatnemu zaslišavanju so velebankirji z Wall Streeta in drugih finančnih centrov še vedno krmari vsega gospodarstva v deželi. Ukazujejo mestom, kako naj si uredijo ekonomijo, governerji se morajo posvetovati z njimi, zvezni diplomati in člani Rooseveltovega kabineta jih morajo vpraševati za nasvete—na kratko, ameriško nevidno vlado tvorijo isti interesi kakor so jo do letošnjega marca.

J. P. Morgan, Otto Kahn, Thomas W. Lamont, George Whitney, Charles E. Mitchell in več drugih, ki kontrolirajo ves ameriški bančni sistem, so bossi nad večino senatorjev, kongresnikov, governerjev in nad tisočimi drugimi zveznimi, državnimi in občinskimi uradniki. Preiskave v prešlih par mesecih so dokazale, da so velebankirji imeli v svojih seznameh favorizirancev ne samo najvplivnejše demokrate in republikance, nego tudi par bivših predsednikov Zed. držav in pol ducata ljudi, ki so zdaj najvplivnejši funkcionarji v Rooseveltovi administraciji. Omenjeni bankirji so jim “prodali” delnice po znatno nižji ceni nego je bila tedaj na trgu, nekaterim pa so delnice popolnoma podarili. Samo Morganova banka jim je na ta način dala v teku dobrega leta nad sedem milijonov dolarjev. Slično so podkupovali demokratske in republikanske prvake in Chicago, posebno še Samuel Insull, in sploh po vseh Zed. državah.

Velebankir Otto Kahn je

Militarizem žre!

Za vojne mornarice ter
armade se troši vsako uro
\$456,600, ali \$7,610 vsa-
ko minuto in \$127 vsako
sekundo.

Militarizem je silovito
breme v mirnih časih in
katastrofa, kadar se spo-
primejo njegove sile.

PO NEVIHTI

Vihar, ki je zgodaj 2. julija napravil silno škodo v okolici zapadno od Chicaga, je zajel tudi zapadni del Chicaga. Med silnimi nalivi je padala debela toča in vihar je rušil ter lomil drevesa kot za stavo. Kar je ostalo od suhe prizadetih farmerjev, je dokončala nevihta. Mnogim farmerjem je vihar

razjedal tudi poslopja, kar je razvidno s slike, ki poleg pokazuje tudi gola drevesa, katere je vihar oskubil vsega zelenja. Valed slabega vremena dne 2. julija je bil odgođen tudi piknik čikaške socialistične stranke. Vrši se v soboto dne 2. septembra na istem prostoru. Veljavne bodo stare ali prve vstopnice.

Nova orientacija strokovne internacionale

Mednarodna zveza strokovnih unij, ki je imela med vojno svoj glavni stan v Amsterdamu in poslednja leta v Berlinu, je po fašistični kontrarevoluciji premestila glavni urad v Pariz. Njen naslov je, 9 Avenue d'Orsay, Paris VIIème, France.

Vsled Hitlerjeve osvojitve nemških strokovnih unij je tudi delavska strokovna internacionala zavzela veliko bolj mištanost stališče, ker so skušnje dokazale, da se je treba proti fašistični sili in aroganci boriti z enako jakimi metodami.

“Boljši časi”

Meseca junija je v Chicagu in v čikaškem okraju dobival podpora eden na vsakih pet oseb—torej ena petina prebivalstva.

TEKSTILNA INDUSTRIJA SE PRVA PODVRGLA KONTROLI

Prihodnji pondeljek, dne 17. julija, se v tekstilni industriji prične “new deal”. S tem dnem namreč stopi v veljavo v tej industriji prvi kodeks ali pravilnik, katerega je potrdil predsednik Roosevelt. Pravilnik ima tudi to važnost, da vsebuje glavne točke predsedničkovega programa za rekonstrukcijo industrijskega življenja dežele. Iz Rooseveltovih dodatkov je razvidno, da polaga veliko važnost elastiki teh kodeksov, namreč, da jih bo administracija zakona lahko poljubno spreminjala.

Za tekstilne delavce, kakor tudi za podjetnike in deželo na splošno, ta pravilnik pomeni velike spremembe. Delovnik je znižan v vsej industriji na 40 ur tedensko in omejen na dva dnevna šihita. Od sedaj je znašal povprečno nad 53 ur in na jugu celo več. Tam je bil v veljavi daljši delovnik kot na vzhodu. Mnogi podjetniki so gonili delavce po deset, enajst in celo dvanajst ur na dan. Ta reforma je za delavce torej konkretna. Od dveh šihitov so za tri tedne izvezle le tovarne ki producira-jo blago za pnevmatike.

Druga reforma v tej industriji je odprava otroškega dela, ker so podjetniki pristali, da ne bodo zaposlevali otrok pod 17. letom. Tekstilna industrija je v pogledu otroškega dela faktično in zgodovinsko med

najbolj notornimi. S prihodom strojneprodukcije so tekstilni magnatje natrpali svoje tovarne z otroci od šest let starosti in njihov materami ter delavkami. Zgodovina nam pove, da tovarna z nad polovico otroških delavci ni bila pred enim stoletjem in še dolgo potem nobena redkost. V novejši dobi, ko je odraslih delovnih moči dovolj in na preostajanje, se je ta situacija nekoliko spremenila; vendar pa je še danes nad dva milijona otrok uposlenih v ameriških industrijah, od teh precej deset-tisočev v tekstilni.

Tretja reforma tega kodeksa je minimalna plača. Kot v ostalem je za Ameriko tudi ta podstavka revolucionarna. Sodišča, kot tudi vsi sloji razen radikalcev, so v preteklosti v principu odklanjala vladno določanje minimalne plače. Vrhovno sodišče je pred nekako desetimi leti proglasilo neustavni prvi zakon o minimalni plači za delavce. Radi tega odloka, vsaj delno, ni do zdaj odločila nobena legislatura. Zakrepla o tem vprašanju, od zadnje jeseni pa je že več držav dobilo to zakonodajo za delavce. Vsa ta zakonodaja sloni na principu, da dolg delovnik škoduje zdravju in dolžnost vlade pa je, da protektivnih sil Amerike. Med drugim sponzorji upajo izogniti srednjeveškemu legalizmu ameri-

ZAKLJUČKI STRANKINE EKSEKUTIVE

Stranka bo vrgla vse svoje sile za organiziranje delavcev v unije. Stališče o novi stranki

Eksekutiva, ki je zborovala v Readingu, Pa., prve dni julija, je sprejela več važnih zaključkov glede strankinih smernic in dela. Najvažnejši je sklep, da bo stranka dala unijam vse svoje sile za organiziranje delavcev v strokovne organizacije.

Powers Hapgood, industrijski tajnik stranke, Leo Krzycki, ki načeljuje kampanji oblačilnih unij, Emil Rieve in Joe Messina so poročali, da je v kampanji za organiziranje delavcev v unije aktivnih stotine treniranih socialističnih agitatorjev in organizatorjev. Krzycki je pohvalil posebno

agilnost mlajših sodrugov, ki v raznih krajih neumorno delujejo z vsem strankinim aparatom za organiziranje delavcev. V zadnjih tednih je bilo organiziranih na vzhodu 26,000 čevljarjskih delavcev, največ v Massachusettsu, 12,000 v usnjarski industriji, 15,000 izdelovalk srajc, tisoče rudarjev, pleteninarjev in tekstilnih delavcev. V Readingu, kjer je v teku stavka svilnih delavcev, so se vsi člani eksekutive pridružili stavkarjem na piketni liniji in jih z govorniškega odra bodrili k zmagi. Tekom seje so člani eksekutive govorili pred 30,000 delavci.

Z ozirom na gibanje za organiziranje nove delavske stranke je eksekutiva sprejela resolucijo, v kateri zagovarja svoje stališče napram Kontinentalnemu kongresu delavcev in farmerjev in pravi, da čas še ni zrel za formiranje take stranke. Če bo bodočnost pokazala, da je masna delavska stranka mogoča, bo tudi socialistična stranka pripravljena sodelovati v gibanju, je jedro resolucije, ki obenem zagotavlja vso kooperacijo Kontinentalnemu kongresu.

Stranka bo sodelovala tudi s protivojnim kongresom, ki se vrši v New Yorku meseca septembra in je v posebni odsek imenovala sodruge Laidlerja, Gerberja in Levinsona, da sodelujejo v pripravljalnem odboru.

Na apel Tom Mooneyja je eksekutiva imenovala sodruge Maurerja in Hoopesa, ki bosta vodila agitacijo za njegovo osvoboditev. Mooney pravi v apelu, da lastniki gledališč bojkotirajo film “The Strange Case of Tom Mooney” in urgirajo stranko, naj deluje proti temu bojkotu. Eksekutivi se zahvaljuje za strankino aktivnost v njegovem interesu.

Eksekutiva je v posebni izjavi, ki bo priložena v Proletarcu prihodnji teden, objasnila svoje stališče o Rooseveltovem programu za rehabilitiranje kapitalizma, ki ga vsebuje zakon za “narodno okrevanje”. To okrevanje bo prišlo najprej in le tedaj, pravi eksekutiva, če se delavstvo organizira strokovno in politično.

Prepričajte svoje prijatelje, da bo v njihovo korist, če se naroče na Proletarca in ga čitajo.

KRIZA IN AGITACIJA ZA NAŠO STRANKO

SOCIALISTIČNA stranka je v prvi polovici tega leta napredovala za 182 novih postojank. Socialistična mladinska liga istotako beleži lepe uspehe. Dobila je 35 novih klubov. Napredek stranke pa bi bil še veliko večji, če ne bi bil njen glavni urad in njene okrožne ter državne organizacije v tolikšnih stiskah za gmotna sredstva. Zahteve po socialističnih letakih, brošurah in knjigah so velike, toda dohodki, ki jih ima socialistično gibanje sedaj, ne zadostujejo tekočim potrebam.

Kontinentalni kongres delavcev in farmerjev, ki je bil 6.—7. maja ustanovljen v Washingtonu na iniciativo socialistične stranke, je mnogo pripomogel k večjemu širjenju socialističnih idej in socialističnega programa za ekonomsko rekonstrukcijo.

Tudi v strokovnih unijah so postali socialisti zelo aktivni in večajo v njih svoj vpliv, ne v korist sebi, kot to delajo konservativni voditelji, ampak v prid vsega delavstva.

Socialistični shodi imajo povsod velik pomet. Socialistična stranka napreduje kolikor je v danih okoliščinah mogoče, in da se ji njen pohod pospeši, ji je treba najti več sredstev.

Gornje je delni izžrepek iz poročila tajnika soc. stranke Clarence Seniorja, ki ga je podal ekskutivi na njeni seji v Readingu, Pa. Zborovala je 3.—4. julija.

Socialisti imajo letos za svojo agitacijo velikanke priložnosti. “New deal” še ni izpolnil svojih obljub. Mnogi vodilni demokrati politiki v federalnih uradih so že zapleteni v koruptne afeze. Administracije raznih mest, npr. v Chicagu in New Yorku, ki jih kontrolira demokratska stranka, so do vrata zagažene v graftu. Predsednik Roosevelt skuša reorganizirati industrijo, zato da bi zaposljevala več ljudi, da se bi dvignile cene produktom in da se preneha z vratolomno konkurenco. Privatnemu kapitalu pomaga z milijardnimi vladnimi posojili na stroške ljudstva. Dividende v prvih šestih mesecih tega leta so znašale blizu milijarde dolarjev, ali skoro toliko, kot v isti dobi leta 1927 in 1928, ko je bila “prosperiteta” že skoro na višku. Medtem pa so bile na drugi strani krušne vrste v prvi polovici tega leta večje kot kdaj prej. Armada brezposelnih šteje po priznanju vlade nad 12,000,000 delavcev in delavk, medtem ko trdijo neuradni, toda zanesljivejši viri, da je najmanj petnajst milijonov ljudi brez vsakega zasluga, milijone drugih pa zasluži od \$5 do \$10 na teden. Le mal odstotek delavcev je stalno vposlenih. Plače, ki so bile v zadnjih par letih znižane od 30 do 60 odstotkov, so v nekaterih obratih zdaj zvišali, toda samo od 5 do 10 odstotkov.

Predsednik Roosevelt misli, da bo s svojimi novimi zakoni temeljito spremenil to stanje in amerišku ljudstvu pripomogel do zadostnega in sigurnega zasluga. Doživel pa bo razočaranje, kot še vsakdo “dobrih ljudi” na visokih mestih, ki mislijo, da je s kontrolo in lepimi progami mogoče poboljšati kapitalistični sistem. Nekateri celo mislijo, da je program, ki ga uvaja Roosevelt, socializem v omiljeni obliki. Niti senca socializma ni v načrtih Rooseveltove administracije. Njen namen je z ekonomskimi reformami utrditi sedanji sistem, in če ne bo drugače, se bo predsednik Roosevelt poslužil v ta namen tudi drastičnih korakov v državni kapitalizem. Prejšnji predsednik Hoover je zdravil bolni profitarski sistem na en način, in Roosevelt ga zdravi z drugimi progami in metodami, toda kakor Hoover, tako posega tudi Roosevelt v državno blagajno, da z vladnimi posojili in krediti reši čimveč imovine in profita posedujočim slojem.

Socialisti imajo zdaj priliko, da pojasnijo delavcem, ki so toliko upali od sprememb v vladi v Washingtonu, da so se ukani prav tako kakor še vselej, kadar so poverili moč bodisi demokratu ali republikancem. Dopovedati je treba temu ljudstvu, da se s polovičnimi zakoni za kontroliranje industrije in z lepimi pridigami ne bo zboljšalo kapitalizma. Treba ga je odpraviti in ga nadomestiti z novo uredbo na podlagi programa, kakršnega ima socialistična stranka in ki si ga je osvojil tudi Kontinentalni kongres delavcev in farmerjev. Če hoče ljudstvo, da se osvobodi krize in bede, in da se otrese socialnih krivic, bo to doseglo edino s svojo silo. Demokrati in republikanci ne bo zavrgli kapitalizma.

Belgijski socialisti proti koaliciji

Belgijska socialistična stranka se je na svojem zadnjem kongresu koncem maja izrekla z veliko večino proti vsakemu sodelovanju v koalicijski vladi. Vladno odgovornost bo prevzela le tedaj, ko bo imela popolno kontrolo. “Z vlado sem pripravljena sodelovati le tedaj, kadar bo popolnoma v socialističnih rokah,” je rekel Vandervelde, voditelj stranke.

Kongres je tudi z veliko večino zavrgel komunistično ponudbo za “enotno fronto”, ker

YPSL zahteva ratifikacijo amendmenta

Eksekutiva Socialistične mladinske lige, ki je zborovala dne 1. v Milwaukeeju, je sprejela načrt za kampanjo v prid ratifikacije zveznega amendmenta, ki preprečuje otroško delo oziroma daje moč kongresu, da ga regulira. V boju bodo bili vsi klubi mladinske lige. Do sedaj je 14 držav sprejelo ta amandment.

Leo Krzycki prevzel vodstvo kampanje

Leo Krzycki, tajnik socialistične stranke v Milwaukee, je bil imenovan za načelnika organizatorične kampanje oblačilnih unij, ki so se združili v federaciji. Kampanja vseh unij se bo vršila pod skupnim vodstvom po vsej deželi. S tem bodo unije prihranile na stroških in tudi rezultat bo boljši, pravijo voditelji. Predsednik oblačilne federacije je Sidney Hillman od Amalgamated Clothing Workers unije.

PROLETAREC
List za interese delavskega ljudstva.

Izhaja vsak četrtrek.
Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba,
Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze
NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00;
za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.
Inosomstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopiši in oglasi morajo biti v našem uradu naj-
pozneje do ponedeljka popoldne za priobčitev
v številki tekočega tedna.

PROLETAREC
Published every Thursday by the Yugoslav Workmen's
Publishing Co., Inc.
Established 1906.

Editor ..... Frank Zalta
Business Manager .... Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:
United States, One Year \$3.00; Six Months \$1.75;
Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year
\$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC
3639 W. 26th ST., CHICAGO, ILL.
Telephone: Rockwell 2864.

546

Subvencije na stroške pošte

Ameriška pošta ima vsako leto veliko deficita. Posebno v letih po vojni, pa do časa, ko so bile v tej krizi poštne pristojbine spet znatno zvišane. Ameriška pošta izkazuje v svojem obratu deficit največ vsled subvencij, ki jih daje ameriškim parobrodni in zrakoplovnim kompanijam. Njen deficit povzroča tudi privilegiji raznim korporacijam, oziroma preizkušne poštne pristojbine, medtem ko so nekatere prevoznice.

Kako subvencira ameriška pošta parobrodne družbe, je razvidno iz sledečega: Pacific-Argentine-Brazil Line, katere parniki vozijo iz New Orleansa, je imela z ameriško vlado pogodbo, da bo odvažala pošto v omenjene dežele za vsoto \$102,000 na leto. Ampak lani je plulo tja le šest njenih parnikov, ki so poleg drugega tovora vozili tri ameriška pisma in 45 funtov parcelne pošte. To bi na podlagi regularnih poštних pristojbin stalo \$3, torej je kompanija napravila samo pri tej subvenciji \$101,997 profita.

To ni edina kompanija, ki je zaslužila denar ameriške pošte na tako lahak način. Parniki Munsen linije so dobili od pošte \$920,000, na podlagi poštних pošiljatev, ki so jih prevozili, pa bi bila kompanija upravičena le do \$33,200. Dobila je torej zastoj \$886,800.

Dalje: Parniki Export-Corp. so prejeli \$820,000. Upravičeni pa bi bili na podlagi pošte, ki so jo faktično prevozili, samo do vsote \$1,770. Subvencija je torej nad \$118,000. V enaki meri so jo bili deležni parniki Dollar linije in Grace linije.

Ameriška vlada nakazuje te ogromne vsote že mnogo let v nadi, da s tem pomaga ameriškim parobrodni družbam v konkurenco z boljše razvitimi ter cenejše upravljanji evropskimi kompanijami. Ljudstvo pa ima od tega le stroške, kajti vladne subvencije pomagajo v tem slučaju edino lastnikom ameriških parnikov.

Milijonarski "patrioti"

Zvezna vlada ima stotine milijonov dolarjev izdatkov, ki jih mora dobiti v svoje blagajne z davki. Davek najlaglje plačujejo tisti, ki posedujejo bogastva, in najtežje pa delovno ljudstvo. Neposredno plačajo delavci in farmarji tudi tiste davke, ki jih na papirju dajo vladi multimilijonarji.

V tej krizi je prišlo med bogataši v običaj, da se ogibajo dohodninskemu davku s klavzulo, ki jim dovoljuje brisati njihove čiste dohodke z izgubami pri delnicah. Pa so prodajali, oziroma prepisovali svoje delnice na imena svojih žen in drugih sorodnikov, zato da so v davčna poročila zapisali "izgube", nato pa so si delnice spet prepisali nazaj. Bankir Mitchell npr. je imel l. 1929 nad štiri milijone dolarjev dohodkov, a vzlic temu ni plačal niti centa dohodninskega davka, ker je svoje delnice "prodal" ženi z izgubo, ki jo je odračunal od davku podvrženih čistih dohodkov. Zvezna vlada pa je bila ob \$800,000 davka. Obravnava je dokazala, da ni Mitchellova žena plačala svojemu možu za delnice niti centa in da je bila transakcija narejena edino v namen, da ogoljufata zvezno vlado.

Enako je postopal velebankir Morgan in njegovi milijonarski partnerji.

Na nedavni obravnavi je tudi velebankir Otto Kahn priznal, da ni plačal v letih 1930, 1931 in 1932 nikakega dohodninskega davka! Banka, kateri načeljuje, je poleg Morganove ena največjih v tej deželi in Kahn je prinesla milijone čistih dohodkov. Otto Kahn je velik "podpornik umetnosti" in patron newyorške Metropolitan opere, kakor je bil v Chicagu Samuel Insull glavni podpornik Civic operne družbe. Vsi ti gospodje neprenehoma naglašajo svoj patriotizem, zato podpirajo propagando p. oti "rdečkarjem", kateri izpodkopavajo "ameriške ustanove". Obravnave v tem letu pa so znova dokazale, da je patriotizem ameriških finančnih mogotcev le krinka, pod katero varajo ljudstvo in vlado, ki jim protektira krivično pridobljena bogastva.

Cimolji obljubujejo in zatrjujejo, da kri- za pojenjava, večja postaja.

Slika s kolektivne farme v Michiganu

Dvajset židovskih družin iz mesta New Yorka se je navdušilo za geslo: "Nazaj k zemlji" in ustanovilo zadržno farmo v okolici Chesantinga, Mich. Farma obsega 10,000 akrov. Pionirjem se bo pridružil še 180 družin. Vsaka družina vloži v zadržno farmo \$500 in začne delati. Slika jih kaže pri delu na farmi.

To ni prvi eksperiment te vrste v Ameriki. V preteklem stoletju je bilo ustanovljenih več farmerskih "falang" ali komun, ki pa so prej ali slej pripadle ali izgubile svoj prvotni karakter. Razmere so danes v deželi drugačne kot so bile v dobi razvoja ameriške ekonomske družbe. Da-li bo ta eksperiment židovskih delavcev uspel, bo pokazala bodočnost.

DRUŠTVO "DRAGI BRATJE"

PIŠE MARTIN JUDNICH

(KONEC.)

Tudi jamrti znajo taki ljudje: Kaj bo, kaj bo! Delajo malo, ali nič, in zaslužek je nič. Živeti pa je le treba. Človek se ne rad vleče, da bi v pomankanju umrl.

Jaz pa pravim: Krepa, hudič, da ne boš s svojo cagavostjo še drugih okužil!

Predstavimo si J. Cerk in North Chicago. Pri zadnjih volitvah je bil socialistični kandidat za župana. Boss ga je pozval predse in mu dejal: "John, ti imaš ženo in otroke. Pusti take šale kot je socialistična kandidatura, in ne vtikaj prstov v tako politiko."

John, ki je grozilo dobro razumel, pa je dejal: "Bom vztrajal pri kandidaturi, čeprav sem brez sredstev. In ako me odslomite, bom moral na relief." Odelovili so ga.

John Cerk ni bil izvoljen. Vedeli smo vsi, in vedel je on, da ne bo zmagal. Toda šlo se je za princip. In ker Cerk ni strahopetec, se ni puстил ugnati v kozi roj. Pokazal je, da socialisti niso cinčarji. Kar obljubijo, to store, in kar rečejo, drže. Kakšni "vajermilski" volun nima med socialisti nikakega vpliva.

Prava delavska politika pa nam je potrebna in jo bomo gojili kolikor bo največ v naši moči.

V tujakšnji Lake County je v prvi polovici tega leta prejemale podporo 40,000 brezposelnih. Davkoplačevalci se jeze, češ, da morajo vzdrževati zdrave ljudi, ki bi lahko delali, in da izdajo zanje vsak dan od tisoč do poltisoč dolarjev.

Posestniki, ki plačujejo od \$1.50 do \$40 davka na leto res mislijo, da je vse davčno breme na njih ramah. Letos je davek sicer nekoliko nižji, toda prejšnja leta, ko jim ni bilo treba plačevati podpore brezposelnim, je bil precej višji. Zdaj ga državna in zvezna vlada nalagati konsumentom. Kam so šli davki prejšnjih let? Ali se je kdo brigal?

Brezposelnim očitajo, da so leni, da neželijo delati, zato naj se jim podpora popolnoma ustavi. Iz brezposelnih delavci naj se izselijo na farme. Če kdo ugovarja, pa argumentirajo: "Kako so pa prvi leti živeli? Vse so si pridellali sami in niso čakali na podporo."

Nad trinajst milijonov delavcev je nezaposlenih. Kje so farme, ki so jim na raznolago? In kdo bo dal za semena, za orodje in opremo? In kaj bi sedanji farmarji počeli, ki že zdaj nimajo trga za svoje prideleke? Kdor ni slep ali gluhi, vidi in sliši pritožbe farmarjev z vseh koncev in krajev dežele.

Podpora naj se ukine brezposelnim po vseh Zed. državah! Ah, mili bože, to se bi že zgodilo, ako bi bili kapitalisti tako hrabri kot so krivični. Za nas delavce ni druge pomoči kot organiziranje v delavske organizacije.

Klub št. 45 JSZ, ki deluje v naselbinah Waukegan in North Chicago, zbora vsako tretjo sredo v mesecu zvečer v Slov. nar. domu. V mesecih od novega leta naprej dobimo v klub na vsaki selji po par novih članov. Na seljah našega kluba raspravljamo o vsem, kar je važnega in koristnega za delavstvo. Vsakdo ima pravico posesti v razpravo. Tako si bomo um in se učimo spoznavati resnico.

Barbičevo pismo

Cleveland, O. — Sedaj ko morajo, bodo clevelandski "openšparji" organizirali kompanijske unije v tujakšnji "odprtih industrijah" (so večinoma vse zaprte). Tako so industrialisti sklenili na svojem zborovanju v Carter hotelu in na priporočilo notorčnega Williama Frew Longa, manažerja openšparске Associated Industries, Inc.

Slične organizacije so obstojale tudi za časa vojne, ki pa so izgubile drugo za drugo. Tudi sedaj upajo, da je vse to le začasno. Večini njim niti kompanijske unije niso po volji, ker ljubše jim je, če so delavci popolnoma neorganizirani. Kompanijskih unij se jim gveda ni treba bati, ker so kompanijske za dušo in telesom. To dobro ve posebno Long. Ta poteza je bila storjena le iz razloga, da industrialisti obrnejo pozornost in preprečijo delavstvu se organizirati v prave delavske unije, ker teh se boje kot hudič križi. Zavedni in pametni delavci ne bodo nasledili tej vadi, ampak bodo skušali organizirati unije, ki jih delavci sami kontrolirajo.

Da—"Ameriška Domovina" mora od časa do časa servirati svojim čitateljem z napadi na socialiste. Tako si je v številki z dne 28. junija privoščila avstrijske socialiste—"da niso še danes in tekem svoje moči pokazali ničesar, s čemer bi koristili narodu."

Ameriška Domovina—ta pa je že mnogo koristila svojemu narodu, posebno v zvezi z bančnimi institucijami "naroda". In vse kaže, da bo naš narod prejel za vsak dolar, ki ga je vložil v varstvo za deželne dni —23%. To so pravi: po demokratsko koristiti narodu. A. D. si tudi lastni priznanje, da je pomagala našim rojakom do raznih služb pri "diganju dičev", "kolektanju garbica" in

"treša". Vse to—kolikor še—so rojaki dobili s posredovanjem Association Charities—mestne milošinske organizacije.

Avstrijska demokracija je pomagala narodu—delavcem—do osmeruška in do starostne pokojnine. Pomagala je rudarjem, železničarjem, steklarjem in drugim strokam. Pomagala je delavskim družinam—60,000 po številu—na Dunaju do močnih, krasnih in cenjenih stanovanj, ki jih je zgradila socialistična dunajska vlada v bivših slumskih distriktih. In to kljub silno slabim ekonomskim razmeram povojne Avstrije. Pomagala je otrokom do igrišč in drugih ugodnosti, ki jih proletaraki otroci ne uživajo v nobenem drugem mestu na svetu, razen mogoče v Rusiji, kjer vlada posveča veliko pozornost mladini. Skratka: Dunaj je vzor socialistične vlade, kar priznavajo tudi buržoazni ameriški poročevalci. Sploh to znajo najbolj ceniti durajski delavci, ki so 90-odstotno organizirani v socialistični stranki.

Ampak pri A. D. morajo vse take reči, ki bi prikazale socializem v pravi luči, biti prikriti. Oni sami si ga ne želijo—in čemu naj bi ga privoščili svojim čitateljem?

Ker A. D. tudi omenja italijanske in nemške fašiste, bi mi radi znali, kaj je razlika med omenjenimi in jugoslovanskimi fašisti, na primer takimi kot jih vzagaja A. D. potom svojega tiska.

Nekateri naši delegatje desete redne konvencije SNPJ, ki včasih zinejo kakšno ostro proti Pirou, so šele doma v metropoli priznali, da so pomagali nekaterim delegatom A. D. In mnogi ne morejo zapopast: kako to more biti: udihati po A. D. in pomagati listi njejih prištevek.

Pa ni nobena zagotovila. To je pri nas že stara navada posebno ob volitvah. "Ta Pirc in A. D.—ko bi tega ne bilo ... Volil bom pa vseeno Millerja." To je motto naših "narodnih neodvisnih" rojakov.

Neki sodrug je rekel, da bo "rebeliral", če ne bom protestiral, ker je Pirc pihal odbornike SNPJ. Ko je Lope pisal tisto hvalo, ni mislil name, ker to je priča sam spis. Dolžnost: bi pa bila še drugih rojakov in sodrugov, da bi protestirali proti blufacem, kadar se protesti potrebuje. In kdor se ne boji A. D., prav lahko protestira.

Frank Barbič.

Izlet kluba in pevskega zbora

Cleveland, (Newburgh), O. — Da se naše članstvo in ostalo občinstvo nekoliko povesele in si razvedri duha v teh garjevih časih, priredila naš socialistični klub št. 28 JSZ in njegov pevski odsek "Delavec" v nedeljo dne 16. julija izlet na Joseph Zornovo farmo—pri "Franki"—v Brooklinu, 4388 Bradley Rd.

Prvi truh odpelje ob 8. D. dvorane v Newburghu ob 1. popoldne in potem po potrebi. Rojaki iz Collingwood in St. Clairja naj vzamejo E. 55. Washington Park karo do Harvard Ave. Če je mogoče, naj bodo na mestu ob pol dveh, da se odpeljejo na izletni prostor s trukom brezplačno. Tisti, ki nameravate iti z avtom, zavite z Jennings Road na levo in v par minutah ste na mestu.

Na farmi "pri Franki" je zelo prijetno in se nam nudi lepa prilika, da se snidemo v nedeljo popoldne 16. julija iz širnega Clevelanda. Godba bo domača in prvovrstna ter se bodo lahko sukali mladi in stari. Prav tako potrebna in "skrivnostna roža". Torej na evidenje na našem izletu!—Joseph Lever.

Westmorelandski piknik ter rudarji

Herminie, Pa. — Med rudarji v zapadni Pennsylvaniji—kot tudi drugod—je zopet oživele unijske gibanje in izgleda, da bomo v bližnji bodočnosti zopet imeli močno organizacijo. Tukaj smo se organizirali v U. M. W. of A., ki vodi živahno kampanjo. Unijske seje bodo v naših dvoranih na Herminie No. 1 in No. 2. V prvi bosta zborovala dva lokalna.

Sedaj imamo rudarji kot tudi drugi delavci najboljšo priliko se strokovno organizirati, ker nas pri tem novi zakon protektira. To ugodnost imamo dve leti, dokler bo zakon v veljavi. Potem mogoče ne bo take prilike. Kot rudarji tako tudi je-karski delavci potrebujejo organizacije, ker je v tej industriji špionaža še bolj razvita kot v premo-govini.

Naj omenim, da se bo v soboto dne 29. julija vršil v Oak Ford parku pri Jennette velik piknik socialistične stranke okraja Westmoreland. Menda bo to največji piknik v tem okraju in bo koristil tudi naši Jugoslovanski socialistični federaciji. Naše delavstvo je vabljeno, da se tega piknika udeleži v velikem številu.

Z ozirom na delo in zaslužek se tujakšnje razmere še niso nič izboljšale. Siromaštvo je veliko kamorkoli se človek ozre. Upamo pa, da se naš položaj izboljša—edina stvar, ki jo imamo: upanje. Vsekakor pa bo bodočnost veliko odvisna od nas samih, od naših stremeljenj in delovanja za izboljšanjem. Na krožniku nam ne bo nikdo ničesar prinesel, ne Roosevelt in nikdo drugi. To si bomo morali priboriti sami pod okriljem organizacij—strokovne in politične.—Poročevalca

Socialistični kandidatje in piknik

Detroit, Mich. — Kljub velikim volilnim plotovom, ki sta jih zgradili stranki kapitalizma, se je detroitska socialistična stranka vseno odločila, da poseže v meštni volilni boj prihodnjega jesen. Pri mestnih volitvah imamo takozvano "nestrankarsko" listo, to je imena kandidatov brez strankine označbe. Za stranke ali kandidata z močnim volilnim sklodom je ta sistem dober, ker laglje igrajo "skrivnico" kot pa v volitvah s strankino označbo. "Nestrankarstvo" pri zabiti masi namerijo zelo vleče. Ni pa ta zakon dober za manjšinske načelne stranke.

Naša okrajna socialistična stranka je poslala sodežnega Bergmana za župana, Kozlovskaja za mestnega klerika in za blagajnika sodr. Lawndella. Kandidatje za aldermane pa so sodrugi: McCrary, King, Panzer, Chalk in Rabenstein. Mestnih svetovalcev je devet, radi velikih stroškov iz se bolj ogromnega kampanjskega dela pa je stranka postavila le pet aldermanskih kandidatov.

"Internacionala v razsulu"

Ljubljanski Jutro piše, da je socialistična internacionala v razsulu. Nastopila je pot navzdol in ni ji več mogoče pomagati. Svojo trditve opira z argumentom, da je nemška socialdemokratska stranka odstopila od delavske-socialistične internacionala, in istota-ko neodvisna delavska stranka v Angliji.

Fakt je, da nemška socialistična stranka ni odstopila, pač pa je vsled svojega mednarodnega stališča premestila svoj stan v Prago, od kjer mobilizira nemške delavce v reorganiziranem gibanju za boj proti fašizmu. Res, da nemška soc. stranka zdaj po vplivu in moči ni več to kar je bila. Moti pa se vsakdo, če misli, da seje nemško delavstvo za vse čase odreklo marksizmu.

Ko je angleška neodvisna delavska stranka odstopila od socialistične internacionala, že ni bila več stranka, ampak skupina prepri-rajanih se struj, ki so tekmovali drug z drugo in se vzajemno oslabilile. Za odstop so glasovali delegati za slični način, kakor glasu-jejo včas v tej deželi na kaki konvenciji, katero napolnijo komunisti z zastopniki svojih papirnatih organizacij, da potem okupi-rajajo samega sebe. Vsi glavni voditelji in skoro vsi dolgoletni agitatorji in funkcionarji neodvisne angleške delavske stranke so nasprotovali odstopu. Ker pa je večina hotela pristop k Moskvi, ni s tem dosegla nič drugega kakor razbitje neodvisne delavske stranke in nenamena je pomagala pojača-ti delavsko stranko, ki je v Angliji danes edina delavska politična stranka, ki rcs repre-zentira angleški proletarijat.

Poleg te velike delavske stranke so v delavski-socialistični internacionali močne so-cialistične stranke Francije, Belgije, Avstrije, Danske, Švedske itd. Ni je skoro dežele, ki ne bi bila z eno ali drugo delavsko stranko zastopana v socialistični internacionali.

Fašizem je res oslabil delavsko gibanje. To je pač pojav, ki ima svoje zgodovinske vzroke. Ampak fašizem ni sistem, ki ostane, nego le obupni poskus, da se z njegovo pomočjo podaljša in utrdi življenje ekonomski uredbi, kakršna je. Tudi prejšnji ekonomski sistemi so si v krizah iskali opore, ki pa ni bila dolgotrajna. Fašizem ni zgrajen na skali. Pristaše si more držati edino na ta način, da obljubuje velike socialne reforme, obdavljenje bogatašev, podporo poljedelcem, boljše delovne razmere itd. Fašisti v Nemčiji trde, da bodo oni izvedli socializem. To je seveda le slepilo, s katerim mamijo delavce, in pa z obljubami, da bodo s svojim programom Nemčijo potegnili iz krize. Po par letih bo svet uvidel, da so fašistične metode prav tako zamanj v boju proti krizi, kakor Rooseveltove, in tedaj se bodo ljudstva za svoje orientacije spet obrnila k delavski-socialistični internacionali. Mednarodno delavsko gibanje je preogromno, da bi moglo navzdol na način kakor trdi "Jutro", ali da bi zapadlo razsulu.

Vprašanje o logiki

Neki evropski žurnalist kritizira nelogičnost komunistov, ki trdijo, da med buržvazno diktaturo in buržvazno demokracijo ni nobene razlike. Vprašuje jih, čemu je toliko komunistov pribežalo iz Nemčije v demokracijo Češko in v Francijo, če bi bili prav tako svobodni, ako bi ostali pod Hitlerjem.

Buržvazna demokracija ni naš ideal. Ampak dokler ni socializma, je buržvazna demokracija vendarle veliko boljša, kakor pa Hitlerjeva ali Mussolinijeva diktatura.

AGITATORJI NA DELU

Izkaz naročnin, ki so jih poslali agitatorji "Proletarca".

Vse naročnine, ki jih pošljejo zastopniki in drugi agitatorji Proletarca, so šteto na bazi v polletnih naročnin. Namreč agitator, ki pošlje eno celoletno, je zabeležen v tem seznamu z dvema polletnima.

V. izkaz.

Anton Zornik, Herminie, Pa.	38
Chas. Pogorelec, Chicago, Ill.	30
Anton Jankovich, Cleveland, Ohio ..	29
John Rak, Chicago, Ill.	25
Frances Zakovšek, No. Chicago, Ill. ..	24
John Zornik, Detroit, Mich.	16
Jacob Rozic, Milwaukee, Wis.	10
Joseph Jereb, Akron, Ohio	9
Anton Per, Springfield, Ill.	7
K. Erznosnik, Red Lodge, Mont.	6
Rudolf Potočnik, Detroit, Mich.	6
Frank Nagode, Sheboygan, Wis.	4
John Majdič, Farmington, Ill.	4
John Langerholc, Johnstown, Pa.	4
Frank Stich, Sheboygan, Wis.	4
John Tancik, Girard, Ohio	3
Anton Sular, Arma, Kans.	2½
Joseph Lever, Cleveland, Ohio	2½
Anton Dobrovolc, Girard, Ohio	2
James Dekleva, Gowanda, N. Y.	2
Ilija Bubalo, Johnstown, Pa.	2
Max Martz, Buhl, Minn.	2

Skupaj v tem izkazu (4 tedne) 232 polletnih naročnin. Prejšnji izkaz (8 tednov) 323.

MARXOV "KAPITAL"

Poljudna izdaja.
Obsega 400 strani. Vezana v platno.
Cena \$1.75

Veliko delo utemeljitelja znanstvenega socializma, v katerem opisuje ter odkriva vse zakone današnjega gospodarskega razvoja in njegovo pot v novo družabno tvorbo.

Vsakdo, ki se hoče dobro seznaniti s temeljnimi zakoni socializma, bi moral čitati to veliko delo. Naročila pošljite na:

PROLETAREC

3639 West 26th Street, Chicago, Ill.

"Proletarec" je socialističen list, in zato ker je list načel, je obsojen! Ako bi "Proletarca" hvalili ljudje, ki ga danes svražijo, bi mu bilo v ponižanje, in ne bi bil pravi delavski list.

P. ZOLA:

RIM

Poslovenil Ethin Kristan.

(Nadaljevanje.)

Ob tej čudni povesti se je Pierre še bolj začudil. Kdo si je že izmislil bolj nepričakovano dramo, ki bi bolj pograbil človeka? Ta papež, ki se trdno zaklepa v svoj dom, ki je pač ječa, toda ječa s stoterimi okni v neskončnosti, na Rim, na Kampanjo, na oddaljene griče, ta papež, ki vsako uro, po dnevi in ponoči, ob vsakem letnem času z enim pogledom skozi okno lahko obseže svoje mesto in ga neprenehoma vidi ležeče pred svojimi nogami, — svoje mesto, katerega so mu ukradli, pa z glasom neprekinjene tožbe zahteva, da mu ga vrnejo; ta papež, ki je od dne do dne, od vsega začetka gledal, kako se izpreminja njegovo mesto, kako se podirajo stare četrti, prodajajo zemljišča, dvigajo po lagoma nove stavbe na vseh straneh in skle-nene naposled bel pas okrog starih rdečih streh; ta papež, katerega se vpricho tega vsakdanjega primera, vpricho te stavbinske besnosti, ki jo lahko zasleduje, kadar jutraj vstane, pa vse do časa, ko gre spat, poloti enaka pljanost iz vsega mesta se dvigajoče igralske blazinosti; ta papež, ki se je začel iz globočine svoje stočno zaklenjene sobe igrati celo z zarotami svojega starega mesta, ki je hotel obogateti ob kupcijskem gibanju, katero je povzročila italijanska, od njega za roparico smatrana vlada, in ki izgubi nazadnje milijone v silni katastrofi, katero bi bil moral pač želiti, ali je ni šutil! Ne, še nikoli ni podlegel odstavljen kralj bolj čudni sugestiji, še nikdar se ni odstavljen kralj izpostavil v tragičnejšem podjetju, ki ga je zadelo, kakor kazen! In to ni bil kralj, to je bil odposlanec božji, bil je v očeh obubožnega krščanstva sam Bog!

Na mizo je prišel kozji sir in sadje, Narcisse je obral grozd, pa je nenadoma dvignil oči in vzkljnil:

"Popolnoma prav imate, dragi moj; zdaj vidim tudi jaz to belo senco tam gori za okni v sobah Svetega očeta."

Pierrovi oči se niso odvrnile od tega okna. "Da, da, za kratek čas je bil izginil," je počasno dejal, "ali zopet se je prikazal in stoji še tam, bel in nepremičen."

"Moj Bog, kaj pa naj dela družega?" je mledi mož nadaljeval s svojim sanjarskim obrazom, in človek ni vedel, ali se roga ali ne. "Tak je pač kakor ves svet, pa gleda skozi okno, če se hoče malo razvedriti. Tembolj, ker je pogled res krasen in se ga človek nikoli ne naveliča."

Prav to dejstvo je Pierre bolj in bolj prevzemalo in razburjalo. Ker so vedno govorili o Vatikanu kakor o ječi, si je bil predstavljaj z visokimi zidovi obdano palačo; nihče mu ni povedal in navidezno ni nihče vedel, da nadvisuje palača Rim in da gleda papež skozi svoja okna svet. Neizmernost tega razgleda je Pierre dobro poznal, ker ga je bil užival z višine Janikula, potem iz Rafaelovih ložij in s krova bazilike. Kar je Lev XIII.

gledal to minuto, stoječ bel in nepremičen za šipami, to je Pierre opazoval sočasno z njim.

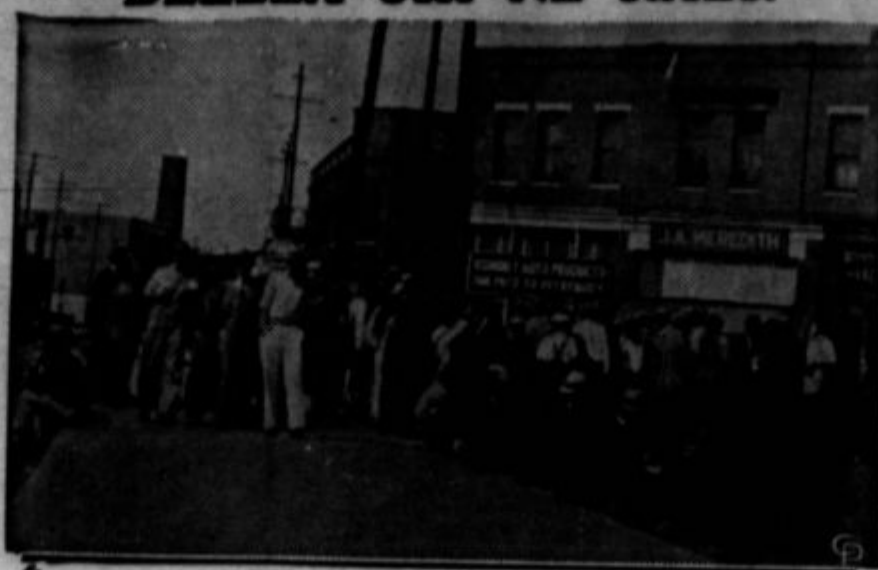
Najbolj pa si je Pierre domišljaj, da pozabi bela senca tam gori, Lev XIII., nazadnje vse ostalo mesto in da upira sanjavi pogled le v Vatikan. Zdal mu je sneta krona in le njegove črne ciprese štrle v modro nebo. Nedvomno postavlja v mislih zopet palače cesarjev in pred očmi mu vstajajo visoke, povsem rdeče, s škriatom odete sence, njegovi predniki, cesarji in pontifeksi. Le oni bi mu mogli reči, kako vlada narode neomejen gospodar sveta. Potem odplavajo njegovi pogledi preko do Kvirinala in se poglabljajo po cele ure v sliko nasproti ležečega kraljestva. Kakšen čuden slučaj, da se gleda to dvoje plač, Kvirinal in Vatikan, da se dvigata drug poleg drugega nad srednjeveški in renesančni Rim, čigar od žgočega solca ožgane in pozlačene strehe se stiskajo ob Tibri in se spajajo v eno! Če se postavita k oknu papež in kralj, se lahko natančno vidi dila z enostavnim kukalom. Nič nista kakor dvoje neznatnih, v brezmejnem prostoru izgubljenih točk; in kakšen prepad leži med njima, koliko stoletij zgodovine, koliko generacij, ki so trpele in se bojevale, koliko mrtve veličine in kakšno seme za skrivnostno bodočnost! Gledata se in še vedno vodi ta večni boj za ljudstvo, ki pred njunimi očmi prihaja in odhaja. Kdo končno doseže neomejeno oblast, pontifeks, pastir duš, ali monarh, gospodar teles?

Pierre se je vprašal, kakšnemu razmotirvanju, kakšnim sanjam se more Lev XIII. vdajati za temi šipami, izza katerih se mu je zdelo, da še vedno vidi njega belo, ponočnemu duhu podobno postavbo. Gotovo se veseli, da je tako silno izpodletelo italijanski vladi, če gleda pred sabo novi Rim stare, opustošene okraje, od zlovesčega vetra bičane nove četrti. Ukradli so njegovo mesto — in konec je ta katastrofa z neštetimi grdimi in nepotrebnimi zgradbami. Zdal niti ne ve, kako bi jih dogotovili. Strašne zadrege, v katere je zašla uzorpatična vlada, politična in finančna kriza, rastoča narodna bo-lezen, ki žuga tej vladi, da jo danes ali jutri porazi, mu mora razveseljovati dušo. Pa vendar — kaj ne bi je tudi v njegovih prsih srce patriota, ali ni tudi on ljubeč sin te Italije, ne pretaka li njen genij in njena prastara častihlepnost krvi tudi po njegovih žilah? Ne, ne, zoper Italijo ne stori ničesar; nasprotno — vse hoče storiti, da postane zopet kraljica sveta! Gotovo se mu dviga sredi radostnega upanja bolesten občutek v duši, če vidi, kako pogiba, kako ji žuga bankrot, kako jo kaže ta razjedeni, nedovršeni Rim kakor izpričevalo njene nemoglosti. Ali če je prav treba danes ali jutri pomesti to savajsko dinastijo — ni li on tukaj, da jo nadomesti in da dobi zopet v posest svoje mesto, ki je že 25 let plen razdiralcev in zidarjev, katero gleda že petnajst let le skozi okno? Tedaj bo zopet gospodar, zavladava svet, stoluje v predstipiniranem mestu, kateremu so preroki obljubili večnost in gospodstvo sveta.

(Dalje prihodnjič.)

Kadar sili v vas človek, ki menja svoja pričanja po vetru, zato ker je brez načel, izrazite mu na dostojen način svoje zaničevanje.

DEŽELA JIH NE RABI!

Pohabljeni vojni veterani, ki so bili poginili iz veteranskega doma v Johnson Cityju, Tenn. Pri nabiranju vojakov med vojno so fantom in mojem klicali, da jih "dežela rabi" in jim obljubljali raj, ko se vrnejo z bojišč. Tega raja sicer niso doživeli, vendar pa je vlada potrošila skoraj milijardo na leto za vojne penzije in vzdrževanje veteranskih domov, kjer so pohabljeni dobili oskobo. To dobročudnost vlade pa so mnogi izrabljali ter poleg svojega zaslužka vlekli tudi vladno podporo. — Po tem sistemu je na pritisk ameriške plutokracije Roosevelt udaril z veliko palico ter reduciriral letno subvencijo veteranom nad 400 milijonov. Pri tem so prizadeli tudi tisoči, ki so neuporabni za delo valed pohabljenj v vojni in fizične demoralizacije tekom dolgega pohajkovanja in praznega življenja.

V Clevelandu največ deluje za Proletarca naš dolgoletni zastopnik Tone Jankovič. Poslal je 29 naročin. Jože Lever iz Newburgha pa dve in pol, zraven je tudi nabral \$3.35 v tiskovni sklad Proletarca. Iz Clevelanda bi bilo pričakovati več agitatorjev pri agitaciji za list. Soderugi tam bodo pač morali postati bolj agresivni pri tem delu, kajti od dveh agitatorjev se pač ne more pričakovati, da bosta opravila vse delo nanašajoče se na razširjenje našega glasila. Od par sto članov, ki jih šteje JSZ tam, je — se pričakovati mnogo več pozitivnega dela. Tu ne sme biti nobenega zanašanja, da bo kdo drugi opravil delo, katero pripada soderugom in mora biti izvršeno.

Iz Milwaukeeja je poslal naš agilen zastopnik Jacob Rožič 10 naročin. Malo je agitatorjev, ki bi bili tako stalno na delu za Proletarca kot je on. Ali kar velja za Cleveland, velja tudi za Milwaukee: več agilnih agitatorjev potrebujemo. Iz daljnega zapada sta se zgledala K. Erznovič iz Red Lodge, Mont., ki je poslal 6 naročin, dočim Tone Tratnik, ki je zastopnik Proletarca za Diamondville, Wyo., in okolice, poroča, da je pridno na delu pri zbiranju tiskovnega fonda in agitaciji za nove naročnike. Razmere niso baš ugodne, vendar pa upa na uspeh. Zgledal se je tudi John Majdič iz Farmingtona, Ill., in poslal 4 naročnine.

V Johnstownu, Pa., in okolici sta pridno na delu Frank Podboy in John Langerhole, stara agitatorja za Proletarca. Slednji je zadnje čase poslal 4 naročnine in pravi, da nadalje sledijo. Tudi v Sheboyganu, Wis., se giblje. Na delu za list sta Frank Nagode in Frank Štih. Poslala sta vsak 4 naročnine, slednji tudi 75c v tiskovni sklad lista.

V Springfieldu, Ill., pa je na delu naš zastopnik Anton Per. Poslal je 7 naročin.

Tone Šular iz Arme, Kans., je poslal par naročin ter \$6 za tiskovni sklad. V nedeljo 30. julija pri-

redijo strankin piknik, na katerega pričakujejo obilno udeležbo iz vseh okoliških naselbin.

Tudi na vzhodu se giblje. Iz Gowanda, N. Y., pošilja James Dekleva eno naročnino, naš dobri somišljenik in naročnik John Matekovich pa je naročil zalogo brošur "ABC socializma", katere bo razpečeval med rokajki tam.

Iz Girarda, O., se je zgledal Tone Dobrovolc, poslal je dve naročnini in obeta, da se v kratkem zopet zgleda. John Tancek, ki nikoli ne zamudi prilike da stori kaj za list, je poslal 3 naročnine. Njihova naselbina je bila vedno dobro zastopara kar se naročnikov na Proletarca tiče. Iz Forest Cityja se je zgledal s. Frank Povhe. Obnovil je svojo naročnino ter prispeval v tiskovni sklad, zraven pa pravi, da ne bo držal križem rok tudi kar se tiče agitacije za nove naročnike.

Iz Trenary, Mich., se je priglasil za zastopnika Joseph Štrle, ki je zelo aktiven v dram. društvu "Traun-rik", ki je član Prosvetne matice. Pravi, da bo poskušal, kar največ bi mogel, da se tudi tam Proletarec razširi.

Da ne bo kdo mislil, da čikaški soderugi pričakujejo aktivnosti samo od zunanjih soderugov in zastopnikov, naj bo na kratko povedano, da smo na delu tudi tu. Johnny Rak je zadnje čase obiskal precej rojakov in rezultat je bil 25 naročin. Chas. Pogorelec pa jih je dobil 30.

Predno zaključimo ta pregled, naj še omenimo sledeče pismo, ki smo ga sprejeli od s. Jožeta Vidmarja z Milwaukeeja, Wis. Med drugim pravi: "Prejel sem Tvoje pismo o stanju Proletarca. Me je sicer užalo, ne pa presenetilo, ker mi je dobro znano, s kakimi poteškam se morajo boriti vsi delavski listi. Ali Proletarca moramo ohraniti; moramo, in to za vsako ceno! Valed tega apel upravnega odbora, da prispevam \$1 mesečno vsaj do decembra, sprejemem z največjim veseljem, če tudi se nahajam v slabem stanju, kot večina delavcev. Prepričan sem,

MI ŽIVIMO V STOLETJU NAPREDKA ELEKTRIKE

Perilo gotovo ob 11. uri

ZA MALE STROŠKE ENEGA CENTA NA URO, vam bo elektrika opravila utrudljivo delo, ki je zvezano s pranjem perila — drgnjenjem in ovijanjem. — In ne boste se počutili izčrpani in utrujeni, ko bo isto gotovo.

Ta izvrstni pralni stroj vam izvrši delo hitro in čisto. Je najboljša kvalitete — zjamčen od izdelovalca in od EDISONOVE TVRDKE \$49.50

\$5 takoj — ostalo na mesečne obroke. Cena drugim električnim pralnikom \$79.50, \$100, \$109.50. Zelo liberalen popust pri izmenjavah za rabljene pralnike. \$24

ELEKTRIČNI ČISTILEC.

Za manj kot cent na uro rabe elektrike vam opravi delo. \$1 takoj — ostalo na mesečne obroke. Liberalen popust pri izmenjavi starih čistilnikov.

Electric Shops

Downtown—72 W. Adams Street—132 So. Dearborn Street
Telephone: BRAdnolp 1200, Locals 66 and 535
Broadway—4802 Broadway Ashland—4834 South Ashland Ave.
Legan Square—2618 Milwaukee Ave. South State—3460 South State St.
Irving Park—4833 Irving Park Blvd. Englewood—682 West 63rd St.
Madison-Crawford—4231 W. Madison St. South Chicago—3960 E. 92nd St.
Roseland—11116 So. Michigan Ave.
2748 Lincoln Ave. 2013½ N. Western Ave. 3542 W. 26th St.
3400 Southport Ave. 2413 N. Cicero Ave. 6248 S. Kimbark Ave.
5912 N. Clark St. 5601 S. Lowe Ave.
Za blago kupljeno na obroke je dodati prevozne stroške.
FEDERALNI KUPONI ZA NAROČILI

ako vai soderugi sprejmejo ta apel s takim veseljem kot sem ga jaz, Proletarec ne bo prenehal, razen če nas vse skupaj vrag vzame. Kar se agitacije tiče, bom storil svojo dolžnost. Posli mi pobotno knjižico."

Louis B. Itz iz Lawrence, Pa., piše med drugim: "Pismo od 1. julija sprejel in Ti takoj odgovorim. Ker sumim inarčno stanje lista in druge poteškoče zvezane s tem, se odzovem z \$2 v podporo, oziroma v 'zavarovalni sklad Proletarca'."

Naj omenimo, da se je na naš apel, ki ga omenjata ss. Vidmar in Britz, odzvalo še več drugih soderugov in somišljenikov. Vsote bodo približne v eni bodočih števil listu.

Upravnik Proletarca.

Prihodnja klubova seja in drugo

Milwaukee, Wis. — Ta četrtek, dne 13. julija, se vrši poleg navadnje seje tudi skupna seja vseh naših klubov, to je št. 37, 180 in angleško poslujočega, da se posvetujemo glede skupnih korakov za pomoč Proletarcu. Vse soderuge in soderuginje, posebno pa še naše mlade člane se vabi, da bi se polnoštevilno udeležili te skupne seje, ki je velike važnosti. Začetek klubove seje vsako ob 7. uri zvečer.

Velikanski preobrat opazamo v svetovni politiki, posebno z ozirom na londonsko konferenco. Ta preobrat se razteza širom sveta in sega v vse države, kakor tudi v vse faze gospodarskega in političnega življenja. Najzanimivejše je dejstvo, da Amerika nastopa samostojno in odločno, z lastno, začrtano taktiko. Nič več se Amerika ne briga za usodo tujih držav, nič več ni sledu o stari taktiki prejšnjih treh vlad. Amerika je spoznala, da mora rešiti sama sebe in vtrajati na zavzetem stališču. Wilson, Coolidge in Hoover, vsi trije predsedniki, posebno zadnja dva sta stalno zasledovala skupno politiko z evropskimi kapitalističnimi državami — pomagala sta evropskemu kapitalizmu, da se je obdržal na površju in s tem zanemarjala interese ameriškega naroda.

Milijarde so metale evropske vlade v žrelo evropskega bankrotiranega kapitalizma; pomagala sta vzdrževati s silnimi žrtvami od strani ameriškega ljudstva razne evropske diktature, predvsem one Italije, Madžarske in Poljske, toda vse žrtve niso pomagale, razvoj razpada evropskega in tudi svetovnega kapitalizma je bil svojo pot. Končno so razmere v Ameriki same zahtevale z neizbegljivo silo spremembo te napačne taktike — v Washingtonu so spoznali, da mora Amerika prepustiti evropski kapitalizem lastni usodi in rešiti doma, kar se rešiti da. Amerika vztraja na svojem stališču znižanja dolarja na svetovnem trgu. To je uničevalno za interese svetovne trgovine velikih industrijskih držav in tudi v splošnem — ameriški dolar je močnejši, ker je Amerika sama silna in bogata.

Amerika vztraja na svojem stališču znižanja dolarja na svetovnem trgu. To je uničevalno za interese svetovne trgovine velikih industrijskih držav in tudi v splošnem — ameriški dolar je močnejši, ker je Amerika sama silna in bogata.

Končno so razmere v Ameriki same zahtevale z neizbegljivo silo spremembo te napačne taktike — v Washingtonu so spoznali, da mora Amerika prepustiti evropski kapitalizem lastni usodi in rešiti doma, kar se rešiti da.

Pristopajte k SLOVENSKI NARODNI PODPORNICI JEDNOTI.
Naročite si članstvo
"PROSVETA"
Stane za celo leto \$6.00, pol leta \$3.00.
Ustanovljajte nova društva. Dostaj članov (le) je treba na novo društvo. Navedi na list in na tajništvo je:
2657 S. LAWDALE AVE., CHICAGO, ILL.

Baretincic & Son
POGREBNI ZAVOD
424 Broad Street
JOHNSTOWN, PA.
Tel. 1475.

NAJVEČJA SLOVANSKA TISKARNA V AMERIKI
NARODNA TISKARNA
2142-2150 BLUE ISLAND AVENUE
CHICAGO, ILL.
Mi vabimo v Slovensko, Hrvaško, Slovaško, Češko, Poljsko, kakor tudi v Angličko in Nemško jezika. Naša posebnost so tiskovine za društva in trgovce.

printing by ATLANTIC Print & Pub. Co.
2656-58 S. Crawford Ave., Chicago, Ill.
Tel. Lawndale 2018

Elektrika na uslugo vsem

KAJ SE JE GODILO pred dobrimi dvajsetimi leti? Je zelo zanimljivo da si pokličemo v spomin.

Amundsonova ekspedicija se je bližala odkritju južnega tečaja. Začelo se je delom v Panamskem prekopu. Avtomobilisti so uporabljali posebne očale in se odevali s platnenimi plašči proti prahu. Letanja po zraku so se lotili le najpogumnejši. Električno razsvetljavo so imeli le v najpremožnejših družinah v mestih in predmestjih.

Po severnem Illinoisu izven Chicage, je bilo morda kakih sto mest ki so imela električno razsvetljavo, ali rabiti so jo mogli le ob ugodnem vremenu. Običajno so se svetilke prižgale že ob 5. uri popoldne, ob enajstih zvečer pa je bilo prebivalstvo opozorjeno s sireno, in luči so ugasnile. V viharom vremenu se elektrike ni mogli rabiti.

To je bilo leta 1911. V avgustu tega leta se je organizirala Public Service Company of Northern Illinois, in začelo se je z intezivnim delom in propagando za splošno uporabo elektrike. Plin in elektrika so se začeli uporabljati v vedno večji meri, in kolikor več se jih je rabilo, tako so padale cene razsvetljave.

Danes je na ozemlju izven Chicage 322 mest in vasi, poleg njih okrog 8,000 kmetij ki rabijo elektriko in plin dan in noč. Vse to se je razvilo s pomočjo Public Service Company of Northern Illinois in to za ceno ki je nižja kot pa se je mora plačati za marsikateri predmet v družinskem proračunu.

PUBLIC SERVICE COMPANY OF NORTHERN ILLINOIS

Že dva desetletja služi severnemu Illinoisu — preskrblja z elektriko in plinom nad 6,000 kvadratnih milj, vltvši pokrajino na kateri stoji mesto Chicago.

WORKERS MUST WIN IT THEMSELVES

BY JAMES MAURER

The industrial Control Law recently passed by Congress, is a challenge to both employee and employer. The law provides for collective bargaining between employers and their employees. "And that the workers shall have the right to organize and bargain collectively through representatives of their own choosing, and that the workers shall be free from interference, restraint, or coercion of employers of labor or their agents."

In organizing or joining a legitimate labor organization of their own choosing, Congress knew that employees not organized, could not hope to bargain for better wages and shorter working hours, with employers that are organized. "The Industrial Control Law", that Congress hoped would restore prosperity is bound to fail if hours are not shortened and wage levels raised. Congress has at last recognized the simple fact, that increased prices and increased profits are impossible unless wages are first forced upward.

The legitimate labor unions is the only practical mechanism yet devised to improve labor conditions. Millions of unemployed cannot be put back to work unless the hours of labor are reduced. The workers cannot buy the output of factory, farm or mine unless wages are increased. Will employers of labor abide by the provisions of the law and thereby do their part toward restoring prosperity or will they try to dodge and cheat in the same manner they have evaded the income tax law? I know that certain employers are now figuring out how to beat the law. They

"That Reminds Me"

You've probably heard it before. A man went into a restaurant and ordered a bottle of wine. Without opening it he told the waiter to take it away and bring him something to eat. Having eaten his dinner he refused to pay for it on the ground that he had exchanged the wine for it. He then refused to pay for the wine because he did not drink it. The baffled waiter retired scratching his head. Somehow this story comes to mind when we read about the income tax cases of the ultra-rich who escaped paying, on one pretext or another. And the waiter reminds us of Uncle Sam.

Another thing which recent events bring to mind is the saying that "you can't convict a million dollars."—T. M. L.

will not recognize real labor unions unless they are forced to.

Company unions, some only paper unions, are being organized and with these make-believe fakes, that cannot possibly represent any one's interests except the employers, they hope to go before the administrator of the National Recovery Act and seek adjustment in wages and working hours. Right now in Reading there are a half dozen strikes against long hours and wage reductions. The industrial law is full of dangers and possibilities. The workers can avoid the dangers and they can take advantage of the opportunities if they want to.

All workers should know by this time, that if they do not get busy and look after their own interests, who will do it for them? The owners should also know who runs the Government, and that the only reason big business runs it is because the workers do not want to run it. As men-

We Are a Peaceful Nation

Ever since 1920, when the late Warren G. Harding called a disarmament conference in Washington, this nation has made feeble gestures at world peace. But all the while it has been feeding olive oil to the dove of peace it has steadily increased its expenditures for militarism.

To illustrate: Out of every dollar of the approximately four billions spent by the government in the fiscal year ending June 30, 1933, 29 cents went for the national debt. The national debt is a war debt. Twenty-seven cents went for war pensions and care of veterans, and 16 cents went for naval and military appropriations. In other words, 72 cents out of every dollar spent by the federal government went for military expenses of some sort.

Compared with the outlay for wars, past and future, the government spent 9 cents out of each dollar for public construction, roads, bridges and harbors; 4 cents went for the postal deficit; 13 cents paid for all the routine functions of government—president, congress, court, cabinet, administration of justice, public health, agriculture and surveys, and only 2 cents went to promote commerce, industry, aviation, fisheries, general science and research.

We are a peaceful nation.—Minnesota Union Advocate

tioned before. "The Industrial Control Law" is a challenge to both employers and employees. I know from past experience that if left to the greed of employers the industrial law will be a miserable failure.

The only hope that the law will succeed is that the workers themselves will take action. The employees must organize themselves, into labor unions, that will be controlled by themselves, and not by the bosses, who are controlled body and soul by higher-ups. By united effort labor under the law cannot only raise its standard of living and enjoy more pleasures of life, but capture the powers of state and put to end the labor injunction, misuse of police powers, "yellow-dog" contracts, etc.

Come, fellow workers, wake up, you have been asleep for too long. Quit accepting advice from those who deny you the right to work or who rob you of your just wages when you do work. Shake off your just wages when you do work. Shake the off the spirit of fear, stand erect, join hands with your fellow toilers in organized fashion, use your head instead of only your hands and the WORLD is yours.

Socialist Party Picnic in Detroit Sunday, July 16.

The Socialist Party of Detroit and Wayne County is holding a Labor Picnic at Mound Park on Mound Road between Seventeen and Eighteen Mile Roads on Sunday, July 16.

All sympathetic labor and fraternal organizations have been invited. The program for the afternoon contains many interesting attractions, including dancing, sports, speakers, concert and plenty of entertainment for everybody. Refreshments, including good eats and beer will be plentiful.

All individuals and organizations wishing to cooperate in this picnic are urged to get in touch with the arrangement committee, 225 East Forest Ave., for further information. Tickets may be purchased by all branch members and at the above address.

Why Worry About Trifles?

If some people owned all the land in the United States and the rest of us only could use it with their consent, would we be slaves? Yes!

And if some people owned all the machines in the United States and the rest of us only could use them with their consent, would we be slaves? Yes!

And if the men who owned the land, the machines, and the railroads were in business for no other purpose than to make the largest possible profit, would they pay us for our work as little as possible, and charge us for the things they sell as much as possible? Yes!

And if these people got into a quarrel over the division of the loot they took from us slaves, would that be our quarrel? No!

Well then, why should we slaves get excited over what Morgan did to his bunch?

—The American Guardian.

Failure Sees It's Finish

According to The Nation, an able economist whose co-operation has been sought by the United States senate, advised the article's author: "If the world economic conference at London fails, the whole capitalist structure will go to smash."

The fact of the matter is, the whole capitalist structure has already pretty well gone to smash. The "economic conference" can do nothing else but fail; whether it moves over to wine-floated Paris, or up among the beautiful Tyrol peaks, or anywhere else for a nice vacation that the folks

back home pay for its delegates.

There is a dusty saying that "nothing succeeds like success." Yet, truer than that, as we have said before, nothing fails like failure.

Capitalism has been a failure from the start. Injustice is failure. Filching what you have not returned service for is failure. That kind of failure has been getting away with everything; to which extent, queerly enough, failure has been a "success". It "succeeded" in strangling itself in its own tangles.

The human race, to date, has failed to see to it that its every member be supplied with every possible decently desired living requirement. Instead, with its laws and all its forces, mankind encouraged its filchers to filch all they could grab off by hook or crook—leaving most of themselves, on that account, minus the decency of all the comfortable living requirements they each should have.

Uncontrolled individual selfishness has been the cause of this failure. Each wishing to grab all he could grab, re-

gardless of how much too much for personal use, most of us could not consistently complain when a few here and there got away with practically the whole cake. The pot could not reasonably call the kettle black. No amount of "conferencing" will be able to lift the peoples of the industrial world out of the debt-hole they have sunk themselves into. On the way home from an unpleasantly vacation, the present World Conference will have to admit itself but another failure.

Inherent failure cannot be made permanently "successful". We have got to come out of grab-it-all wishing before we can begin to develop as a culturally just humanity. And, the best of it is, the more we fail in openly and honestly deciding so to do, the more certain resulting failure conditions will force us to unwillingly adopt the racially self-preservative course of replacing the individual grab-it-all "system" with the everything-for-everyone plan so long advocated by the Socialists.

—T. M. L.

South Awakening to Socialist Message

By CLARENCE SENIOR.

Socialism in the South is beginning to catch up with the industrialization of the Southern states. For the first time in the history of the party since the World War, it is growing out of the conditions and needs of the workers and farmers. The first annual Socialist Summer School for the South, held in Monticello, Tenn., recently, indicated that never again would it be necessary for the national organization to send northern organizers down to set up election machinery. There is now being created a movement which will mean agitation, education and organization all year around.

Fifteen students from seven southern states attended the school, which was held at the Highlander Folk School. They were not intellectuals, recently interested in the movement, but workers from mines, textile mills, railroads and farms. They came with a personal knowledge of the problems Southern workers face. For five or six sessions every day they hammered away at the application of accepted Socialist fundamentals to the organization problems peculiar to the South.

Attack Race Problem.

There was no lack of courage. The most difficult of the special problems, that of racial misunderstanding, was faced frankly. There was none of the attitude of "white superiority" which makes class-conscious workers, white or black, despair of some professed radicals. On the other hand there was none of the racialistic appeal which some mistake for radicalism; no cry for a new kind of segregation called "self-determination."

In line with recent actions of the national executive committee of the party and the actions of the state conventions of North Carolina and

Tennessee were the opinions of the students. "There shall be no toleration of radical discrimination in the Socialist movement in the South which we are going back home to build." The students reminded some few obstinate members in their home communities that the national executive committee recently held up the granting of a charter to one state organization until it had decided not to equivocate on the race problem. Among the students themselves there was never a moment's hesitation as to their stand.

Plan Series of Schools.

Another great problem they all faced was prejudice against Northerners and foreigners. An explanation of the Civil War, and of mass migrations in terms of their economic reasons was thoroughly threshed out at the school. The universal presence of ignorant mountain and valley folks as far apart as northerners was also faced. An attempt will be made to develop special kinds of literature to be recommended to the national organization for publication to aid the Southern work.

The school sessions, the frankness with which problems of great magnitude were faced, and the enthusiasm with which the details of organization work were mapped out, give great hope to those who wish to see the South advance along Socialist lines. The educational committee, on the basis of this one central Southern school run as an experiment, hopes to have several such schools in various cultural sections of the South next summer.

The students went home with the cry on their lips, "Win the South for Socialism in our time." Their work is going to be watched by the movement as a whole. They are pioneers on America's new industrial frontier.

THE KING'S GARDEN PARTY

I Am The People, the Mob

By CARL SANDBURG

I am the people—the mob—the crowd—the mass
Do you know that all the great work of the world is done through me?

I am the workingman, the inventor, the maker of the world's food and clothes.

I am the audience that witnesses history. The Napoleons come from me and the Lincolns. They die. And I send forth more Napoleons and Lincolns.

I am the seed ground. I am a prairie that will stand for much plowing. Terrible storms pass over me. I forget. The best of me is sucked out and wasted. I forget. Everything but Death comes to me and makes me work and give up what I have. And I forget.

Sometimes I growl, shake myself and spatter a few red drops for history to remember. Then—I forget.

When I, the People, learn to remember, when I, the People, use the lessons of yesterday and no longer forget who robbed me last year, who played me for a fool—then there will be no speaker in all the world say the name: "The People," with any fleck of a sneer in his voice or any far-off smile of derision. The mob—the crowd—the mass—will arrive then.

In another ten days we'll have our Continental Congress, Illinois Division Convention. The time is therefore very limited. If we are to have a good attendance and we must have in order to make a good showing, our lodges and clubs must respond to the call for delegates at once. What is more, as soon as delegates are elected they must notify the State Conventions, W. B. Walzmiere, 549 Randolph St., of the selection. The Congress is a workingman's institution. It has been organized to propagate workingclass ideals and work for the betterment of Labor. We all want better conditions, better times, better jobs. Thru unity of organizations in the Continental Congress this can be achieved. But we must support it. We learn that Philip Godina and John Gorske Sr. will represent the SNPJ at the Springfield Convention.

Slovene Local No. 61 Chicago Workers Committee on Unemployment held a picnic last Saturday night at Kegels, Willow Springs. The clouds hovered low all day and far into the night. The attendance therefore wasn't as good as it would have been under favorable weather. Nevertheless, we expect to be able to send two delegates to the Springfield Congress Convention.

With the Industry Recovery Act the "New Deal" has recognized and admitted the bankruptcy of capitalism in its present makeup. Hence, they have conceded Labor the privilege of organization in labor unions and workers everywhere must take advantage of this new provision. And Yugoslav workers everywhere are urged to step into the ranks of labor

Somehow I cannot be reconciled to this privilege of the "New Deal" to permit Labor to organize. I'm not a pessimist but when your very enemy permits you to organize in order to combat it, that's not logical, unless the enemy is so far gone that it needs only to admit its failure. And unless the workers organize their own labor unions the corporations will out do them.

Painful

"Boohoo! Boohoo!" wailed little Johnny.
"Why, what's the matter, dear?" his mother asked comfortingly.
"Boohoo—er—p-picture fell on papa's toes."
"Well, dear, that's too bad, but you mustn't cry about it, you know," said the mother.
"I didn't," wailed Johnny. "I laughed. Boohoo! Boohoo!"—Boys' Life.

Your Country Needs You!

Your country needs you—alive and not dead!
Your healthy beating heart—not your weak and shattered nerves!
Your full strength—not your crippled body!
Your active spirit—not your shell-shocked mind!
Your living self—not your rotting corpse!
Young men and women, your country needs you to bend your energies and the ecstasy of your quickened souls to the uplifting of humanity and the establishment of a civilization which will be a credit and not a disgrace to humanity!—Arthur Ponsonby, M. P.